

дилъ. Всички тия нѣща сѫщо тѣй били прибрани и запазени въ музея на англичанина-колекционеръ.

Дружбата на лъва съ кученцето.

Въ една звѣрница, въ яка желѣзна клѣтка, седѣлъ единъ лъвъ. Веднажъ му хвѣрлили за храна малко кученце. Кученцето уплашено подвило опашка и се свило въ единъ жгъль на клетката. Лъвътъ го подушилъ. Кученцето лѣгнало на грѣбъ, дигнало крака и почнало до маха опашка. Лъвътъ го побутналъ съ кракъ. Кученцето скочило и се изправило прѣдъ лъва на задни крачета. Лъвътъ погледналъ кученцето и не го закачилъ. Оттогава то заживело въ една клѣтка съ лъва. Когато му донасѣли месо, той го дѣлѣлъ съ кученцето. Когато заставалъ, кученцето лѣгало до него и турѣло главата на крака му. Денемъ лъвътъ често играелъ съ него.

Тѣй прѣживѣли тѣ заедно цѣла година. Но ето кученцето заболѣло и умрѣло. Лъвътъ прѣстаналъ да яде, все го душелъ, близелъ и буталъ съ кракъ. Когато най-послѣ разбралъ, че кученцето е умрѣло, той се наежилъ, взелъ да се бие съ опашката, хвѣрляль се на желѣзната решетка и почналъ да я гризе. Цѣль день се мѣталъ изъ клѣтката и ревѣлъ. Послѣ лѣгналъ до мрѣвото кученце, примириналъ го съ краката си и се укротилъ. Тѣй прележалъ той шестъ дни и на седмия умрѣлъ.

